

Núm. de Protocol: AD-013-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 0 1

PARTS:

Apel.lant: M.I. Govern

Representant i Advocada: Sra. M.V.T.

Apel.lada: C.T.

Representant: Sra. M.C.

Advocat: Sr. E.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet

Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de gener de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-013-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.-El C.T. S.A., va presentar un Recurs contra un Decret del Govern de data 20 d'octubre de 1993, després d'un rebuig tàcit del recurs formulat el 10 de desembre de 1993.

Els motius del recurs eren principalment els següents:

- Per Decret de 14 de febrer de 1985, el Govern va autoritzar el C.T. a contractar personal mèdic, en cas de no trobar-ne a Andorra.

-Per Decret de 20 d'octubre de 1993, el Govern diu que per certes especialitats, caldrà utilitzar especialistes autoritzats a exercir a Andorra (inscrits al Col·legi mèdic). Això limita doncs els drets adquirits per Decret de 14 de novembre de 1985.

Aquesta decisió hauria d'estar motivada (art. 39 Codi de l'Administració).

-La prohibició d'una activitat mèdica està fonamentada sobre una disposició que afecta la comercialització de medicaments (art. 40 de la Llei general sobre la salut pública de 20 de març de 1989).

2.- En la seva contesta, el Govern argumenta principalment que:

-L'autorització de 14 de novembre de 1985, es referia a la necessitat de personal mèdic al C.T. i no a l'obertura del local comercial. En el Decret sobre l'obertura del local comercial, té en consideració els texts de regulació de professions liberals.

-L'activitat de cel·luloterapia no es una especialitat mèdica reconeguda en els països veïns, aquest tractament pot presentar riscos, el que ha provocat la seva retirada del mercat.

3.- En la seva sentència de 11 de juliol de 1994, el Tribunal de Batlles, considera que es tracta de conèixer si la prohibició de practicar la geriatria, la reumatologia, l'acupuntura i la cel·luloterapia en el C.T. es legal.

Estima, d'altra banda, que cal dissociar l'autorització d'exercir i el control de les condicions d'exercir. El refús oposat pel Govern està doncs en contradicció amb l'autorització acordada el 85.

En fi, la prohibició de la cel·luloterapia està fonamentada sobre l'article 40 de la llei sanitària, que es

relativa als medicaments. Però aquesta no pot fonamentar la prohibició de l'activitat mèdica, per si sola, a menys que en aquesta activitat aquests medicaments fossin els únics que poguessin ser utilitzats. El Govern no podia doncs esmentar l'article 40 ja vist.

En la seva sentència el Tribunal va decidir:

Primer: "estimar la demanda interposada per la societat "C.T., SA" de data 28 de febrer de 1994, enregistrada amb el núm. D-013-1/94.

Segon: Anul·lar parcialment el Decret de Govern núm. D/93/1774 de data 20 d'octubre de 1993 a allò referent al refús de "realitzar les especialitats mèdiques de geriatria i reumatologia, i pràctica de l'acupuntura i a l'activitat mèdica de cel·luloterapia".

4.- En el seu recurs de data 5 de setembre de 1994, el Govern argumenta principalment que:

-El C.T. utilitza únicament medicaments prohibits per exercir la seva activitat de cel·luloterapia. D'altra banda, aquests medicaments van ser retirats de la venda a les farmàcies (carta de 27 de juliol de 1992 de la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball). Llavors es normal que la demanda de la societat s'hagi considerat en funció de l'article 40 de la llei de 1989.

La prohibició podria ser igualment fonamentada sobre l'article 58 de la llei sobre l'activitat sanitària, que reglamenta "l'intervenció del Govern en Casos Especials".

El Govern demana doncs que l'activitat de cel·luloterapia sigui prohibida. Però el Govern no menciona la intervenció de l'exercici de les activitats de geriatria, reumatologia, acupuntura...

5.- En la seva contesta de data 10 d'octubre de 1994, el C.T. sosté principalment que:

El Govern ja no menciona la prohibició de l'exercici de les activitats de geriatria, reumatologia i acupuntura.

El litigi no concerneix més que a l'exercici de les activitats de cel·luloterapia.

Els medicaments utilitzats pel C.T. són de venda lliure. Si el Govern vol reglamentar la venda d'aquests medicaments, no pot fer-ho per la via de la prohibició de l'activitat mèdica corresponent.

El C.T. demana, a més, que les proves aportades pel Govern (en annex de la contesta) siguin declarades inadmissibles.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Competència:

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els elements de prova annexes a la resposta del Govern no aporten cap element nou i no son doncs presos en consideració per la solució del litigi.

Tercer.- En el seu recurs, el Govern no contesta la sentència del Tribunal de Batlles relativa a la part del decret de 20 d'octubre de 1993 "referent al refús de realitzar les especialitats mèdiques de geriatria i reumatologia i practica de l'acupuntura".

Podem doncs considerar que el Govern ha estat d'acord en aquesta part de la sentència. El litigi no es situa més que sobre la part de la sentència relativa a l'exercici de l'activitat mèdica de cel.luloterapia.

Quart.- La prohibició de la venda de medicaments entra dins les competències del Govern en aplicació de les disposicions de l'article 40 de la Llei General de Sanitat de 20 de març de 1989. El Govern ha pogut doncs, legalment preveure la retirada de la venda dels medicaments discutits.

Però aquest text no es refereix més que a la regulació de la fabricació i de la distribució dels medicaments, així com diu el títol del capítol de la llei en el qual està inclòs (Capítol sisè. Medicaments i altres Productes d'ús Sanitari).

La prohibició de l'exercici d'una activitat mèdica no pot doncs estar fonamentada sobre aquest text. Així la

prohibició d'utilitzar certs productes per a la cel.luloterapia no implica necessàriament la prohibició de tal activitat a menys que siguin els únics possibles utilitzats. Ara bé, en aquest cas, no s'ha provat que l'activitat del C.T. fos exercida amb els sols medicaments la venda dels quals és prohibida.

Per tant no es pot mencionar l'article 40 de la Llei General de Sanitat com a fonament de dret per a denegar l'exercici d'una activitat anteriorment consentida.

A més, l'article 58 de la Llei General de Sanitat no es pot aplicar per justificar la prohibició de l'activitat del C.T.. En efecte, aquest text versa sobre "Casos Especials" i l'activitat del C.T., no correspon a cap de les hipòtesis vistes per l'article 58.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix confirmar la sentència de l'11 de juliol de 1994.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré